కథ

కృష్ణకేళి

కవితా! ఓ కవితా!

మూడుముళ్ళు ఒకే చోట కలిసి కదలిన మరుక్షణాన్నే రాత్రి పన్నెండయ్యిందన్న విషయాన్ని గుర్తుచేస్తూ పన్నెండు గంటల్ని కొట్టింది వాల్ క్లాక్. ఏవో ఆలోచనల్లో మునిగిపోయిన శౌరి ఆ శబ్దంతోపాటు తాను కూడా బాహ్యప్రపంచంలోకొచ్చాడు. ఓ లిమిటెడ్ కంపెనీలో అకౌంటెంట్‌గా పనిచేస్తున్నాడు శౌరి. అతని పేరెంట్స్ ఊర్లో ఉంటారు. తాను మాత్రం ఈ సిటీలో మరో ఇద్దరు స్నేహితులతో కలిసి ఓ గదిలో అద్దెకుంటున్నాడు.

గదిలో స్నేహితులిద్దరూ నిద్రాదేవి ఒడిలో మత్తుగా జోగుతున్నారు. వారిని చూస్తే అసూయ కలిగిందతనికి. మొన్నటి వరకూ తాను కూడా వారిలాగే గుండెల మీద చేయేసుకొని నిద్దురోయినవాడే. కానీ ఇప్పుడు తాను మునుపటిలా లేడు. అతని మనసు, మనసులో లేదు. అతని మనసు కోరుకొంటున్న మరో మనసేదో ఆ మనసులో ఉంది. మాటిమాటికీ కవితే గుర్తుకొస్తున్నదతనికి. శౌరివాళ్ళ ఆఫీసులో కొత్తగా చేరిన జూనియర్ అకౌంటెంట్. నిండా పాతికేళ్ళు కూడా ఉండవు. నిసర్గ సుందరమైన రూపం, సెలయేటి గమకాలను వినిపించే చిరునవ్వు. పసిడి వెన్నెలను ప్రసరించే అందమైన కళ్ళు, మాటలో విరితేనె మాధుర్యం, మనసులో మల్లెపూవు స్వచ్ఛత, మర్యాద తెలిసిన మంచితనం, కళ్ళు మూసుకున్నా కూడా అతనికి కవితే కన్పిస్తోంది. ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్దుర రావడం లేదు. మంచం దిగి బుక్‌షెల్ఫ్ వైపు నడిచాడు.

నాలుగు వరుసల్లో ఒకేవైపునకు వంపుగా పేర్చబడిన ఆ పుస్తకాలన్నీ ఒకదాని భారం మరొకటి మోస్తున్నట్టుగా ఉన్నాయి.

శౌరికీ కవిత్వమంటే ప్రాణం. ఎన్నో విలువైన పుస్తకాలను సేకరించాడతను. మొదటి వరసంతా షెల్లీ, టెన్నీసన్, జాన్ కీట్స్ మొదలైన పాశ్చాత్య కవులతో కిక్కిరిసిపోయి ఉంది. దాని కింద వరుసనే బసవరాజు తన ప్రణయగీతాలతో, కృష్ణశాస్త్రి ఊర్వశితో, నాయని తన ప్రణయ యాత్రతో, బాపిరాజు శశికళతో, మల్లవరపు వారు మధుకీలతో కొలువుదీరివున్నారు. మకరందంలో ముంచిన కత్తుల్లాంటి ఆ ప్రణయ కవితా గ్రంథాలపై నుండి చూపు మరల్చి, మూడవ షెల్ఫ్‌లోకి తన దృష్టిని సారించాడు.

అక్కడ పతితులార, భ్రష్టులా, బాధాసర్పద్రష్టులారా! ఏడవకండేదవకండి అంటూ హృతాశ్రయుల కన్నీళ్ళకు చరమగీతం పాడుతున్నట్టుగా నిలబడుతున్న మహాప్రస్థానం కనిపించింది. అది, తన ప్రణయ కవితా వధూటి నుండి కాసేపు దూరంగా, మరో ప్రపంచానికి చేరువగా తనను కొనిపోయే ఆపద్బంధువులా అనిపించింది. వెంటనే దాన్ని షెల్ఫ్ నుండి తీసి పేజీలు తెరిచాడు. మూలుగుతున్న నక్కపై తాటిపండు పడ్డట్టు తాను తెరిచిన పేజీలో మళ్ళీ 'కవితే' ప్రత్యక్షమైంది.

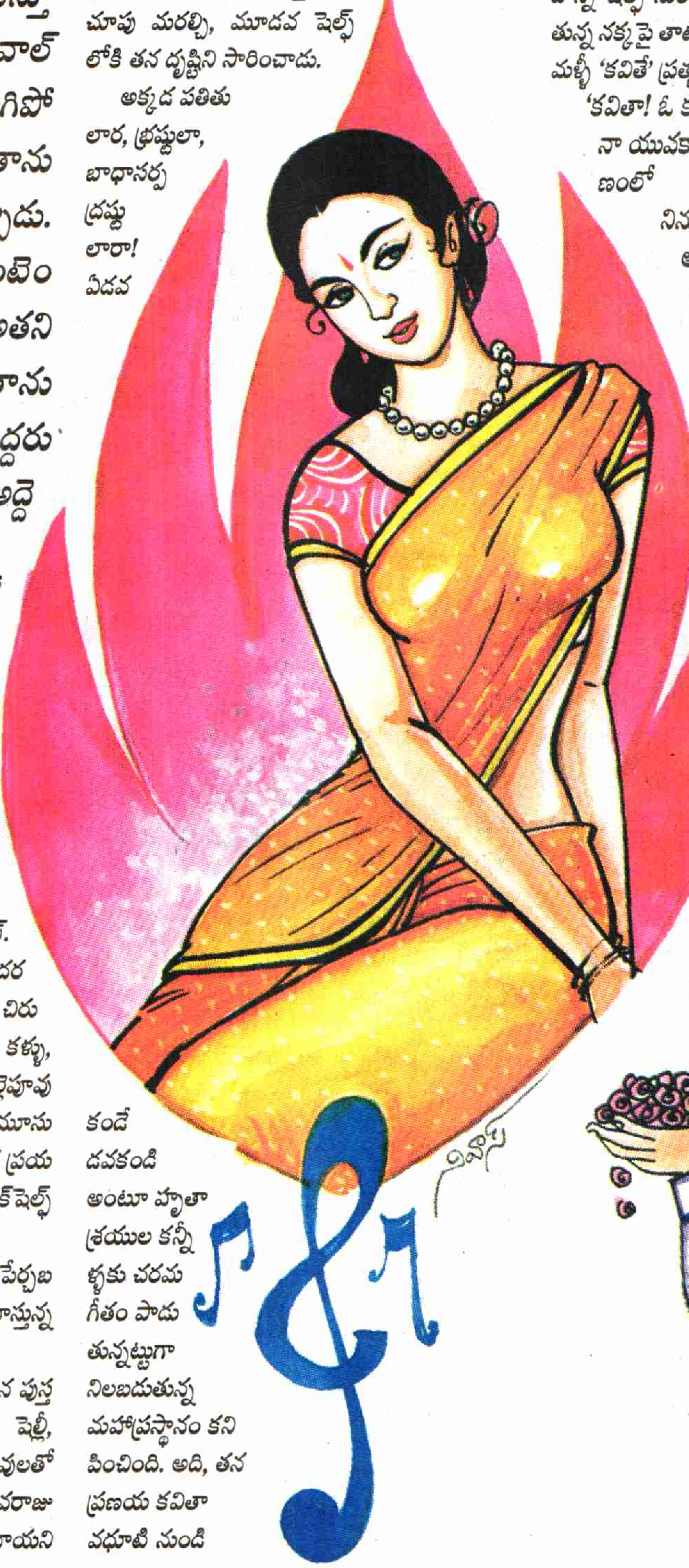

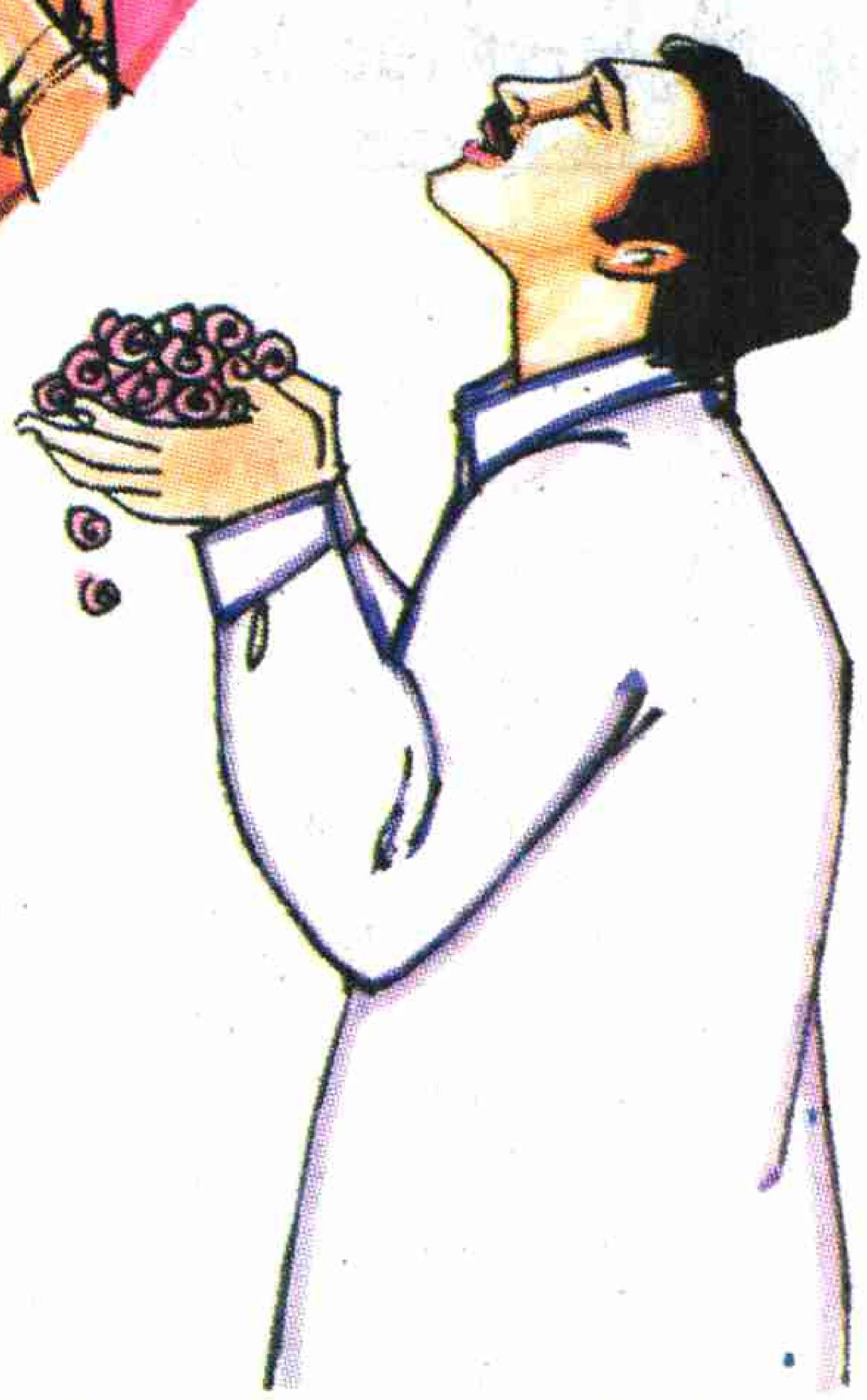

'కవితా! ఓ కవితా
నా యువకాశల, నవపేశల సుమగీతావరణంలో
నిను నేనొక సుముహూర్తంలో
అతి సుందర సుస్యందనమందున
దూరంగా వినువీధుల్లో విహరించే
అందని అందానివిగా
భావించిన రోజులలో
నీకై బ్రతుకే ఒక తపమై
వెదుకాడే నిమిషాలందు
నిషాలందున...'

శౌరి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాడు. శ్రీశ్రీ కవితను తన కవితకు అన్వయించుకొంటున్నాడు. కవితను ఏ సుముహూర్తంలో చూసానో కానీ, నా ఎద గూడుపట్టుల్ని లాగి లాగి చంపేస్తోంది. అవును నిజంగా కవితది అందని అందమేనేమో. బ్రతుకంతా తపస్సు చేసినా ఈమె

నా సొంతం అవుతుందా? అక్కడి నుండి శౌరి ఊహలు సందిగ్ధంలోకి వెళ్ళిపోతున్నాయి. ఆమె ఇంతకు ముందే ఎవరినైనా ప్రేమించిందేమో? ఆల్రెడీ ఎంతోకొంతమంది ప్రపోజ్ చేసుంటారు. నేను కూడా ప్రపోజ్ చేస్తే ఎలా ఉంటుంది. పరిచయమై ఎక్కువ కాలం కూడా కాలేదు. అంతలోనే ప్రేమంటే, 'ఛీఛీ ఇలాంటి ఊహలు నీలో కలగడం తప్పు కదూ' అంతరాత్మ హెచ్చరించింది.

'ప్రతి మనిషిలో కలిగే భావాలే నాలో కలిగాయి. ఇందులో తప్పేముంది' తనను తాను సమాధాన పర్చుకొంటున్నాడు.

'ఎప్పుడైనా అద్దంలో ముఖం చూసుకొన్నావా' అంతరాత్మ ప్రశ్నించింది.

'నాకేం తక్కువ' అనుకున్నాడు.

'నీదెంత దురాశ, లేకపోతే ఏ అందమైన అమ్మాయైనా నిన్ను ప్రేమిస్తుందా? నీకేమైనా సాఫ్ట్‌వేర్ జాబా, సిటీలో ఓ స్వంత ఫ్లాటా, లేక హ్యాండ్‌సమ్ పర్సనాలిటీయా? ఏదో ముష్టి ఆఫీసులో, ఏదో ముష్టి అకౌంటెంట్ జాబ్. తలదాచుకొంటే, కాళ్ళు బయటకి, కాళ్ళు దాచుకొంటే తల బయటకి, నీకే దిక్కులేదు' అంతరాత్మ శౌరి అంతరాంతరాల్లోకెళ్ళి మరీ గొణిగింది. అన్నం తింటుంటే పంటికింద రాయి పడ్డట్టయ్యింది శౌరికి ఆ మాటలతో.

అంతలోనే ప్రేమ అంతస్తులు చూసుకోదని ఏ సినిమాలోనో అన్న డైలాగ్ గుర్తొచ్చిందతనికి. ఒకవేళ అమె సరే అంటే మళ్ళీ ఏవో చిగురుటూహలు. "ఎందుకో కవిత నాతోనే ఎక్కువసేపు మాట్లాడుతోంది. నాతోనే కలవిడిగా ఉంటున్నట్టనిపిస్తుంది. కాదు కాదు. ఆమె రోజూ నాతోనే కాక మరెవరితోనో కూడా మాట్లాడుతోంది. అవునూ రోజూ ఆమె సెల్‌ఫోన్‌లో ఎవరితోనో మాట్లాడుతుంది. వాళ్ళ అమ్మో లేక నాన్నో, ఒకవేళ బాయ్‌ఫ్రెండ్...తప్పు తప్పు కవిత అలాంటి అమ్మాయి కాదు..'

'ఎందుకు కారాదు' అంతరాత్మ ఎదురు ప్రశ్న. 'ఏమో నాకైతే అలానే అనిపిస్తుంది. ఆ అమాయకమైన ముఖం చూస్తే ఆమె అలాంటిది కాదేమోననిపిస్తోంది. ఇదివరకే ఎవరినైనా ప్రేమించి ఉంటే మాటవరసకైనా నాతో చెప్పి ఉండేది కదా! నాతోనే ఆమె ఎక్కువగా మూవ్ అవుతుంది. అవునూ, ఈ కలివిడితనం ఆమె సహజగుణమా? లేక నాపై తన మనసులో ఏమైనా ఉందా?' శౌరి ముఖం రాగరంజితమైపోతోంది.

'ఎందుకలా లేనివి ఊహించుకొంటావు' అతనిలో ఎదుగుతున్న మధురాశల కీలలపై భళ్ళున నీళ్ళు గుమ్మరించింది అంతరాత్మ.

శౌరి ఆలోచనల్లో సాంద్రత తగ్గింది. 'అవును ఈమధ్యకాలంలో అమ్మాయిలు అందరితోను చలాకీగా, కలుపుగోలుతనంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఎవరిది ప్రేమో, ఎవరిది ఆకర్షణో, ఎవరిది సహజగుణమో పోల్చుకోలేకున్నాము. స్నేహం కోరిన చోట ప్రేమే దొరకొచ్చు. ప్రేమను కోరిన చోట తిరస్కారమెదురవ్వొచ్చు. ఒకవేళ ఆమె, అయ్యో! నువ్వు అలా అనుకొన్నావా? ఐయాం సారీ! నేనెప్పుడూ అలా ఆలోచించలేదు. జస్ట్ ఒక ఫ్రెండ్ గానే మిమ్మల్ని భావించాను అని అంటే? ఆమె నుండి వచ్చే ఇటువంటి సమాధానాన్ని ఈ పేదగుండె భరిస్తుందా? నిజమే, మగవాడెప్పుడూ ఆడదాని ప్రేమ కోసం ఫ్రెండ్‌షిప్‌ను సాధనంగా వాడతాడు. ఆడదేమో మగవాడితో తన ప్రేమను ముగించడానికి ఫ్రెండ్‌షిప్‌ను ఆయుధంగా వాడుతుంది. అంతేలే ఈ లోకంలో ఎవర్నీ నమ్మొద్దు' అప్పటికే ఆలోచనలు పరిధి దాటి ప్రవహించడంతో శౌరి తల భారంగా తూలుతోంది. ఏదో నిరాశతో అడుగులేస్తూ మంచమ్మీద వాలిపోయాడు.

☆ ☆ ☆

ఇవాల్టి నుండి కవితతో మాట్లాడొద్దు. అనవసరంగా ఏమీ మాట్లాడొద్దు. ఒకవేళ మాట్లాడాల్సి వస్తే వర్క్ విషయమే మాట్లాడాలి. పర్సనల్ ఫీలింగ్స్ జోలికి పోవద్దు. మనసుకు జాగ్రత్తలు చెప్పుకొంటున్నాడు శౌరి తన సీట్లో కూర్చొని.

"రాత్రంతా జాగారం చేసారా సామి, కళ్ళు లోతుల్లోకి వెళ్ళిపోయాయి" అడిగాడు ప్యూన్ చంద్రయ్య. వయసులో, సర్వీసులో తనకన్నా పెద్దవాడవడం వల్ల చంద్రయ్య చనువును, చనువుగానే తీసుకొంటాడు శౌరి.

"ఆ ఏం లేదండీ నిన్న మా రూంలో కరెంటు పోయింది. ఫ్యానులేక గదంతా ఉక్కగా ఉండి నిద్ర సరిగా పట్టలేదు" అబద్ధంతో సరిపెట్టాడు శౌరి.

ఇంతలో రానే వచ్చింది కవిత, పసుపు పచ్చ చీర కట్టుకొని, బాగా వికసించిన పూవు మధ్యలో కొలువైన పరాగంలా ఉందామె. ఎంత కంట్రోల్ చేసుకున్నా శౌరి చూపులు అటువైపే పయనించాయి. 'నిన్నటి కన్నా ఇవ్వాళ మరీ బాగుంది. కవితకు ఎల్లో కలర్ బాగా నప్పుతుంది. ఎల్లోనే కాదు రెడ్ కూడా బాగుంటుంది. ఎర్ర చీరలోనైతే కవిత ముద్దమందారంలా వుంటుంది. అసలు భగవంతుడు ఇలాంటి అందాలను ఎలా సృష్టిస్తాడో' శౌరి ఆలోచనలు బ్రహ్మమీదకు మళ్ళాయి. 'నన్ను కూడా అందంగా సృష్టిస్తే అయన సొమ్మేమైనా

రంభ ఆశ

ఒకప్పుడు ఓ వెలుగు వెలిగి తర్వాత తెరమరుగై మళ్ళీ ఈమధ్య ఐటమ్ నంబర్లు, చిన్నా చితకా హీరోయిన్ వేషాలు వేసిన రంభ 'ప్రతిక్షణం' చిత్రంపై ఆశలు పెట్టుకుంటోంది. ఈ సినిమాని ఆమె సోదరుడు నిర్మిస్తున్నాడు. ఈమధ్య శ్రీలంకలో కూడా షూటింగ్ జరుపుకున్న ఈ సినిమా హీరోయిన్‌గా తనకు తిరిగి కాస్త ఇమేజ్‌ని తెచ్చిపెడుతుందని ఆశిస్తున్న రంభ కోరిక ఎంతవరకూ నెరవేరుతుందో చూద్దాం.

పోయేదా..అయినా నేను సవ్యంగా, దివ్యంగానే ఉన్నాను. అందగాడివి కాదు నువ్వు అని నన్నెవరైనా అన్నారా? అందమనేది సృష్టిలో ఎక్కడుంది, చూసేవాని దృష్టిలో ఉంటుంది కానీ [illegible] ఎవడో అన్నాడు కదా!'

అంతలో "కవితమ్మగారు, మీకోసం ఎవరో ఒకాయనొచ్చారు, హాలులో కూర్చున్నారు" అని చంద్రయ్య వచ్చి చెప్పేసరికి కవిత పరుగు పరుగున ఆఫీసు హాలులోకి వెళ్ళింది.

చంద్రయ్య కలిగించిన అంతరాయంతో మళ్ళీ ఈ లోకంలోకొచ్చిపడ్డాడు శౌరి. 'ఎవరై ఉంటారబ్బా! వాళ్ళ నాన్నో, అన్నయ్యో, బావో, బాయ్‌ఫ్రెండ్...' ఆ ఉత్కంఠను ఎదుర్కోవడం శౌరి వల్ల అవట్లేదు. వెంటనే హాలునానుకొని ఉన్న స్టోర్‌రూంలోకి వెళ్ళాడు.

స్టోర్‌రూమ్ కిటికీలోంచి హాలు రూమ్ పర్‌ఫెక్ట్‌గా కన్పిస్తుంది. అవతలి వారికి తాను కన్పించకుండా గోడ వైపు దాక్కొని ఆ వచ్చిన వ్యక్తి ఎవరాని నక్కినక్కి చూస్తున్నాడు. అక్కడ కవిత ఆ వ్యక్తితో చాలా ఫ్రీగా మాట్లాడుతోంది. మాటి మాటికి నవ్వుతుంది. సుమారు పాతికేళ్ళుంటాయి అతనికి. ఎర్రగా పొడవుగా మంచి జిమ్‌బాడీతో చూడ్డానికి ఎట్రాక్టివ్‌గా ఉన్నాడు.

'నువ్వు చేస్తున్న పని తప్పు' అంతరాత్మ సద్బోధ చేసింది.

'నువ్వుందు, అసలు వాడెవడో అని తేల్చుకోలేక నే చచ్చిపోతుంటే నీ నసాకటి' అంతరాత్మ గొంతును అదిమి పట్టుకొన్నాడు శౌరి.

'నీకన్నా హ్యాండ్‌సమ్‌గా ఉన్నాడు. కచ్చితంగా ఆమె బాయ్‌ఫ్రెండే కావొచ్చు' అతని పట్టు విదిలించుకొని మరీ అరిచింది అంతరాత్మ. శౌరి హృదయం నీరు కారిపోయింది. కవిత అతనితో ఇంత చనువుగా మాట్లాడుతోందంటే వాడు ఆమె లవరే అయి ఉంటాడు. ఒకవేళ వాడు బ్రదరై ఉంటే నాకు తప్పక పరిచయం చేసుండేది. ఛీ నాయంత దురదృష్టవంతుడెవడూ ఉండడు. జీవితంలో లేక లేక ఒకమ్మాయిని ప్రేమిస్తే అది కూడా మిస్సయ్యింది. ఖేదంలోకెళ్ళిపోయాడు శౌరి.

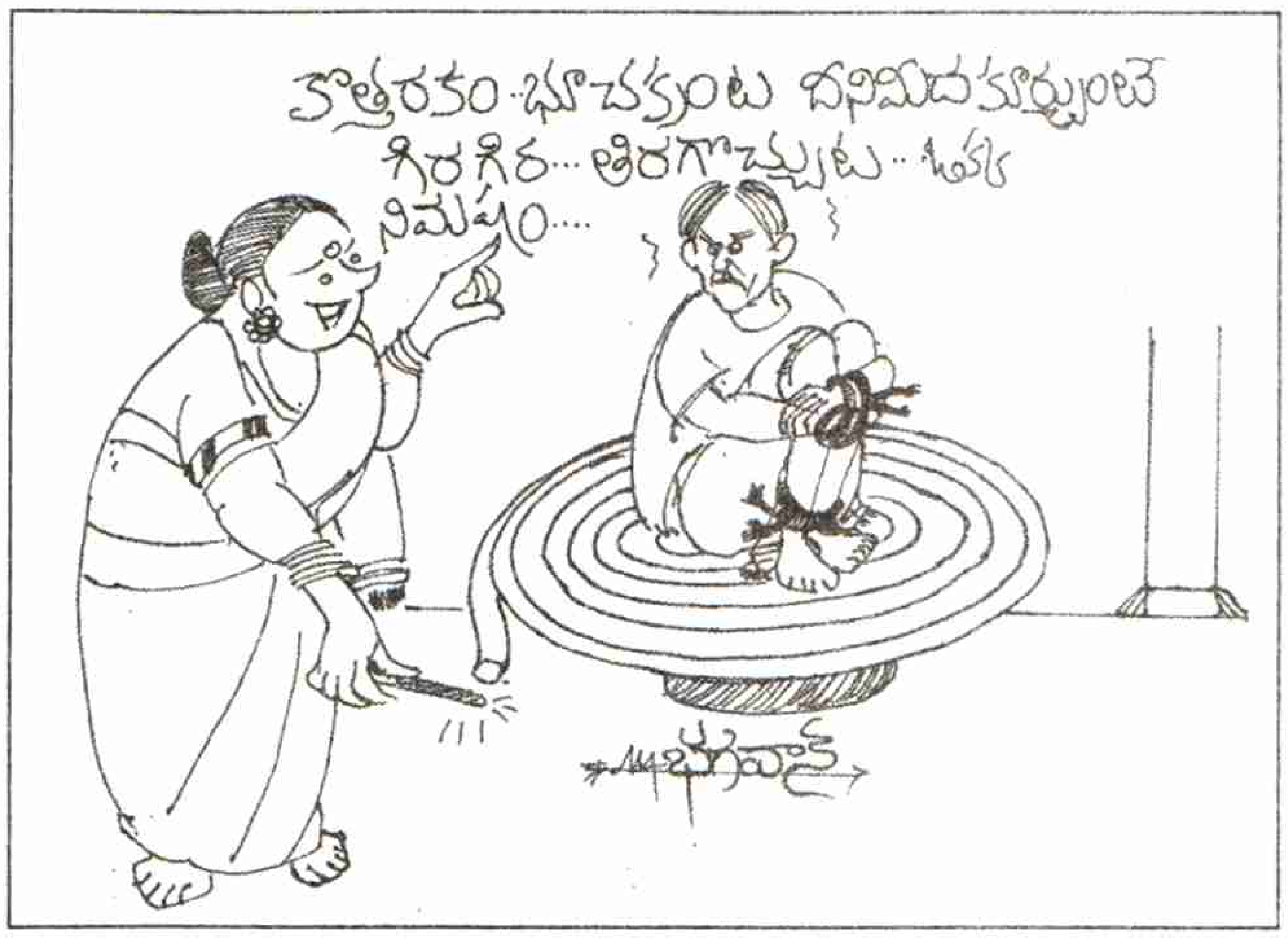

'ఏంటీ లేకలేక ప్రేమించావా? ఇంటర్‌లో సంధ్య. డిగ్రీలో కళ్యాణి, పి.జి.లో గాయత్రి వీళ్ళందరి మాటేమిటి?' మళ్ళీ అంతరాత్మ ప్రత్యక్షమైంది.

'అదంటే, నేను వాళ్ళను ఇష్టపడ్డాను. మూగగా ఆరాధించాను. అంతేగాని వాళ్ళతో ఒక్క నాడైనా, ఒక్కమాటైనా మాట్లాడానా? ప్రేమంటే తెలియని వయసులో ఏదో తెలియని ఆకర్షణతో వాళ్ళను ఆరాధించాను. అంతేకాని వాళ్ళమీద నాకేమైనా ప్రేమా? అలాగయితే నాకు ఇలియానంటే ఇష్టం. ఆమెను ఆరాధిస్తాను. అంతమాత్రాన నేనామెను ప్రేమించినట్లేనా?' అంతరాత్మ తట్టిలేపిన ప్రశ్నల శిరస్సుల్ని తీవ్రంగా ఖండించాడు శౌరి.

ఆ యువకుడు వెళ్ళిపోవడంతో ఆఫీసులోకొచ్చి తన పనిలో తాను నిమగ్నమైంది కవిత. ఇటు శౌరి ఎదలో వేల వేల అగ్నిపర్వతాలు బద్దలౌతున్నాయి. ఆ వచ్చిన వాడెవడు అని కవితను నిలదీయాలనుందతనికి. కానీ ఏ అధికారంతో, ఏ హక్కులతో నిలదీస్తాడు. ఆ వచ్చినవాడు ఆమె బావో ప్రేమికుడో లేక కాబోయే భర్తో! వీళ్ళెవరూ కాకూడదని వేయి దేవుళ్ళను లోలోనే ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఆ సాయంత్రం ఇంటికెళ్ళేటప్పుడు చెప్పింది కవిత. ఉదయం వచ్చినవాడు తన పెదనాన్న కొడుకని, ఏదో పనిపై అటుగా వెళ్తూ తనని పలకరించి వెళ్ళాడని. ఇక శౌరి ఆనందానికి అవధుల్లేవు.

☆ ☆ ☆

గత మూడు రోజుల నుండి శౌరి పిచ్చివాడైపోతున్నాడు. కవిత ఆఫీసుకెందుకో రావడం లేదు. కారణం తెలియదు. సెల్‌కు ఫోను చేస్తే అందుబాటులో లేదని సమాధానం.

'ఇదివరకే ఆమెతో తన ప్రేమ విషయం చెప్పి ఉండాల్సింది, సాహసించే వాడి వెనకే అదృష్టం నడిచొస్తుందట' అనుకున్నాడు శౌరి.

'ఒకవేళ ఆమె 'నో' అనుంటే, ఇక రోజూ ఆమెకు నీ ముఖమెలా చూపించాలనుకున్నావు. నీలోని అహానికి ఏం సమాధానం ఇద్దామనుకున్నావు' అడిగింది అంతరాత్మ.

'నో, అంటే ఏం' తిరిగి ప్రశ్నించుకున్నాడు.

'తట్టుకొనే శక్తి నీ మనసుకుందా? పిచ్చివాడైపోతావు జాగ్రత్త' ఇటు అంతరాత్మ హెచ్చరిక. ఏమో మరి! నిజంగానే పిచ్చివాణ్ణైపోతే ఇంకా ముందుకూహించలేకపోయాడు శౌరి. 'అసలీ ప్రేమ ఎందుకు పుడుతుంది' ఆలోచనలు ప్రేమ మీదకు మళ్ళాయి. ఈ ప్రేమకు పరమార్థం ఏమిటో? గుండెల్లో అగ్నిపర్వతాలు బద్దలౌ

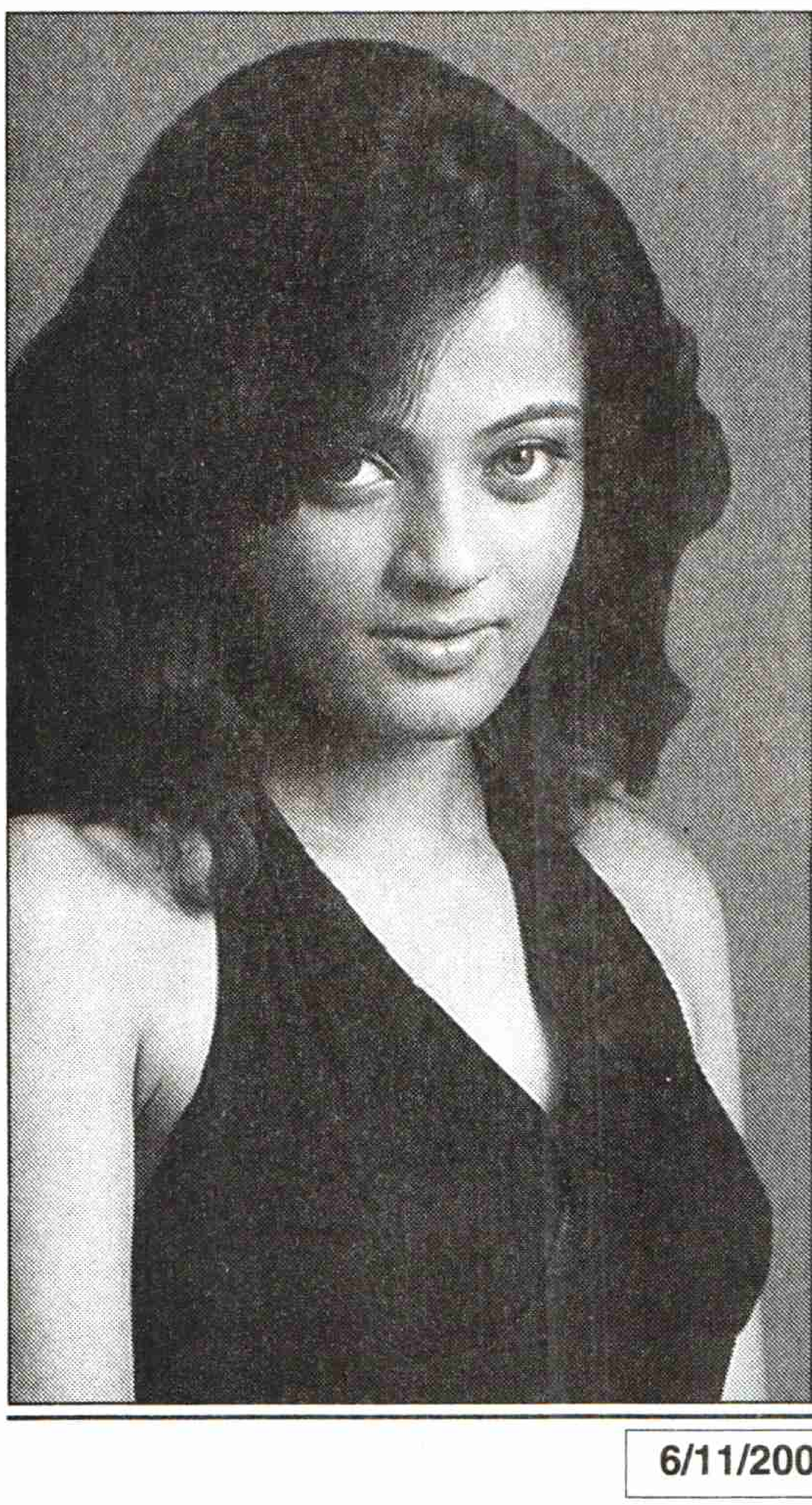

భలే చాన్స్

బాలీవుడ్ భామ స్నేహ ఉల్లాల్‌కి టాలీవుడ్‌లో నటించడం బాగానే కలిసొచ్చినట్టే వుంది. 'ఉల్లాసంగా-ఉత్సాహంగా' తర్వాత తాజాగా 'నేను మీకు తెలుసా?' సినిమా కూడా ఆమెకి పేరు తెచ్చిపెడుతోందని రిపోర్టులు చెబుతున్నాయి. తెలుగులో ఆఫర్లతో పాటు హాలీవుడ్‌లో కూడా అవకాశాలు వస్తున్నాయి. ఓ ఇంగ్లీషు సినిమా షూటింగ్ కోసం త్వరలోనే ఆమె అమెరికా వెళుతోందిట. దీంతో స్నేహ ఉల్లాల్ అంతర్జాతీయంగా కూడా ఖ్యాతిని సంపాదించుకుంటుందన్నమాట. తనకి ఈ అవకాశం వచ్చినందుకు ఇప్పుడు ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతోంది స్నేహ.

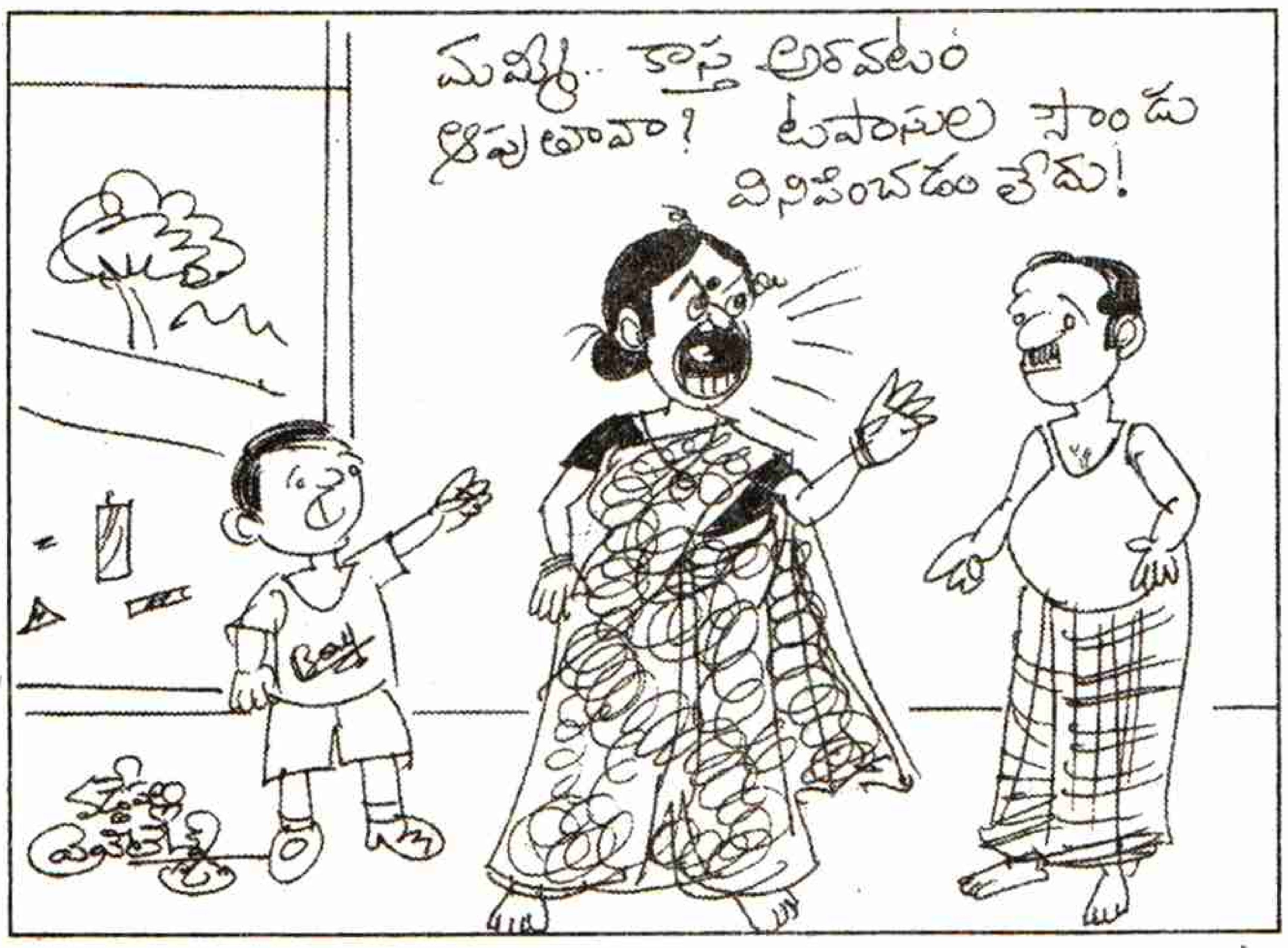

తున్నా, పెదవులపై చిరునవ్వును వెలిగించాల్సి వస్తుంది. ప్రేమించిన మనిషి ఎదురుగానే ఉన్నా, ప్రేమించిన విషయాన్ని దాచాల్సి వస్తుంది. ఎందుకిలా జరుగుతోంది. పొరపాటెక్కడ ఉదయిస్తోంది. మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నామని చెప్పి కొందరిని పోగొట్టుకుంటాము కొన్నిసార్లు. కానీ ప్రేమిస్తున్నామన్న విషయాన్ని దాచి ఎందరినో పోగొట్టుకుంటాము చాలాసార్లు. ఈ ప్రేమలో ఉన్న లాజిక్ ఏమిటో మరి!

తల్లిదండ్రుల్ని ప్రేమిస్తాము. తోబుట్టువుల్నీ ప్రేమిస్తాము. స్నేహితుల్ని ప్రేమిస్తాము. మాతృభూమినీ ప్రేమిస్తాము. చివరకు ఇంట్లో పెంచుకొనే బొచ్చుకుక్కల్ని సైతం ప్రేమిస్తాము. ఇంతమందికి ప్రేమను ఇస్తున్నాము కానీ ఇంతమంది విషయంలో కనిపించని ప్రత్యేకతేదో అమ్మాయిని ప్రేమించడంలో ఉంది. తల్లిదండ్రులు, స్నేహితులు, తోబుట్టువులు కాదన్నారని చెప్పి ఎవ్వరైనా పిచ్చివాళ్ళై పోయారా? అటువంటి అంశం చరిత్రలోనే దొరకదు. మరి అమ్మాయి ప్రేమలోనే ఈ అబ్బాయిలు పిచ్చివాళ్ళెందుకవుతారు, మరొక సంగతి, చరిత్రలో ఇంతవరకూ భగ్నప్రేమికురాళ్ళెవరూ పిచ్చివాళ్ళయినట్టు దాఖలాలు లేవు. మరి ఈ మగవాళ్ళే పిచ్చివాళ్ళుగా ఎందుకవుతున్నారు. కేవలం పిచ్చివాళ్ళే కాదు దేవదాసులుగా కూడా మారతారు. ఆడవాళ్ళలాగా భగ్నప్రేమను తట్టుకొనే సిండ్రోమ్ ఏదో మగవాడిలో లోపించి ఉంటుంది. ఈ దిశగా మన సైంటిస్ట్‌లు పరిశోధనలెందుకు చేయట్లేదో. ఈ సైంటిస్ట్‌లు అనవసరంగా ఏవేవో అడ్డమైన వాటినన్నీ కనిపెడుతున్నారు కానీ, ఆడదాన్ని మనసు తెలుసుకొనే, గెలుచుకొనే మందేదైనా కనిపెడితే చాలా బావుణ్ణు. ఇన్నేళ్ళుగా ఆడవాళ్ళ మనసు తెలుసుకోలేక సతమతమౌతున్న మగజాతి ఎంతో బాగుపడి ఉండేది' ప్రేమ నుంచి సైన్సు దిశగా వీస్తున్నాయ్ శౌరి ఆలోచనలు.

☆ ☆ ☆

అప్పటికే సమయం 8.30 అవడంతో డ్యూటీకి బయలుదేరాడు శౌరి. ఆఫీసుకు చేరుకొనేసరికి తొమ్మిది యాభై అయింది. రిజిస్టరులో సంతకం చేయడానికని ఎం.డి.రూమ్‌లోకెళ్ళాడు. అనుకోకుండా చూసాడక్కడ ఏదో కాగితం. దగ్గరకెళ్ళి చూసాడు, అనుమానం లేదు. అది కవిత హ్యాండ్ రైటింగే. అందులో ఏముందోనని ఆబగా చూసాడు. అతనూహించినట్లే అది కవిత సెలవుచీటి.. ఎందుకో అర్థం కాలేదు. బరువెక్కిన హృదయంతో బయటకొచ్చి తన సీట్లో కూర్చొని కవిత టేబుల్ వైపే చూడసాగాడు. అంతలో చంద్రయ్య వచ్చి "ప్రొద్దుటే కవితమ్మగారొచ్చి ఈ కవర్ మీకియ్యమన్నారయ్యా..." శౌరికి ఏదో కవర్ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

ఎంతో ఆశగా, అంతకుమించి భయంగా కవర్ చించాడు. అందులో ఓ ఉత్తరం.

"ప్రియమైన శౌరి గారికి,

అనేకానేక ప్రణయ దాసోహాలతో మీ కవిత వ్రాయునది. నేను ఉద్యోగంలో చేరినప్పటినుండీ, నన్ను మీరు ట్రీట్ చేస్తున్న పద్ధతి, నాపై కనబరుస్తున్న శ్రద్ధ... నేను క్షణం కనిపించకుండా పోతే చంటిపిల్లాడిలా తల్లడిల్లే మీ హృదయచకోరం, నేను కనిపించగానే విస్ఫారితమయ్యే మీ ముఖబింబం ఇవన్నీ నేను గమనించాను. మీ మంచితనం, మీ నడవడి నన్ను ఆకట్టుకొన్నాయి. ఏ స్త్రీ అయినా కోరుకొనేది మీలాంటి భర్త రావాలనే. చెప్పాపెట్టక మూడు రోజుల్నుండి మీకు కనిపించకుండా పోయినందుకు, మిమ్మల్ని మరీమరీ ఇబ్బంది పెట్టినందుకు నన్ను క్షమించగలరు. మీ విషయమై మావాళ్ళతో మాట్లాడ్డానికి మా ఊరు వెళ్ళాను. మా ఇంట్లో వాళ్ళందరూ ఒప్పుకున్నారు. ఈ రోజు సాయంత్రం ఆరు గంటలకు మిమ్మల్ని కలవడానికి మా వాళ్ళు మీ దగ్గరకొస్తున్నారు. సిద్ధంగా ఉండండి. ఇక ఉంటాను.

ఇట్లు

ఎప్పటికీ, మీ కవిత"

యురేకా అని గట్టిగా అరవబోయి తమాయించుకొన్నాడు శౌరి.

☆ ☆ ☆

అది వారి తొలిరాత్రి. మల్లెలు విరిసిన చల్లని రాత్రి. వారివురి, ఆశలు పూచిన రాత్రి. పరువం మరి మరి కోరిన మరువంపు రాత్రి. ఎన్నో వన్నెలు కురవబోయే వెన్నెలరాత్రి. పాలగ్లాసుతో పాటు మురిపాల సిగ్గులను మోసుకొంటూ గదిలోకి అడుగుపెట్టింది కవిత. ఆమెనే చూస్తున్నాడు శౌరి. అతనికింకా నమ్మబుద్ధి కావడం లేదు. "ఈ కవితేనా, ఈమె నా కవితేనా, నా యువకాశల నవపేశల సుమగీతావరణంలో..నేనొక సుముహూర్తంలో చూసిన కవితేనా..అతి సుందర సుస్యందనమందున దూరంగా వినువీధుల్లో విహరించే అందని అందం ఈమెదేనా, ఈ కవిత కోసమే కదూ ఎన్ని నిద్దుర లేని రాత్రుల్ని గడిపింది. ఆహా! కవితా ఓ కవితా.."

శ్రీశ్రీ కవిత శౌరి మదిలో అలవోకగా సాగుతూనే వుంది. ఎన్నో జన్మల తపస్సుకు మెచ్చి ప్రత్యక్షమైన తన అనురాగ దేవతను నుతిస్తూ...

☆

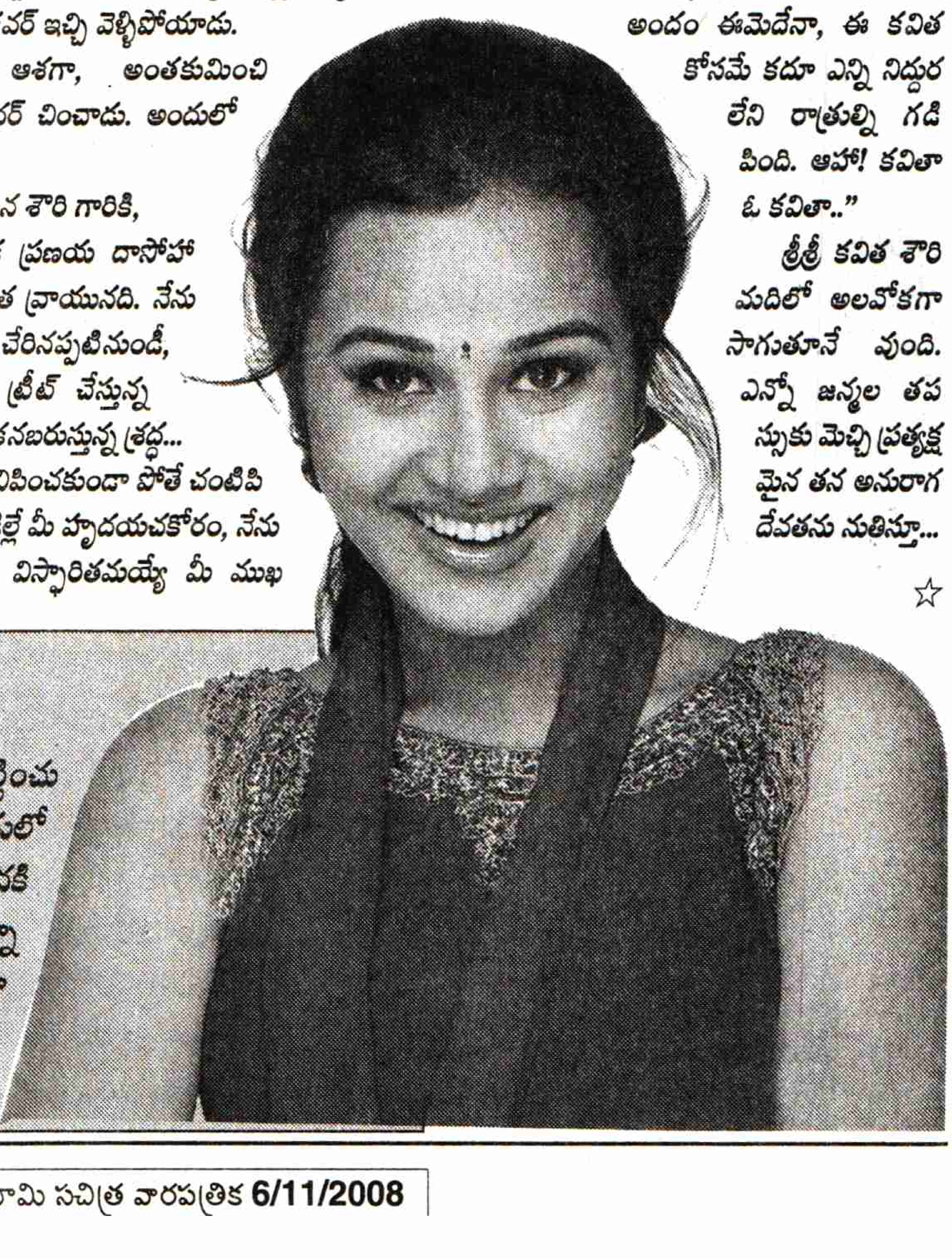

తెలివైన నిషా!

తన గురించి ఎలాంటి వివాదాలు, పుకార్లు వచ్చినా పట్టించుకోను అంటోంది బాలీవుడ్ ముద్దుగుమ్మ నిషా కొఠారి. తెలుగులో ఆమె నటించిన 'ఒక్క మగాడు' పరాజయం చవిచూసినా తనకి ఆఫర్లు వస్తున్నాయని, ప్రస్తుతం కన్నడంలో సినిమాలు చేస్తున్నానని చెబుతున్న నిషా- పుకార్లని పట్టించుకుంటే ఇంకా ఇంకా పుట్టిస్తారని, అందుకని వాటిని కేర్ చేయనని అంటుంది. నిషా కనిపించేంత అమాయకురాలు కాదన్నమాట.